

DAY HỌC HÁT DÂN CA THÔNG QUA HOẠT ĐỘNG THỰC HÀNH VÀ BIỂU DIỄN

Tạ Thị Lan Phương

Trường ĐHSP Nghệ thuật TW

Email: talanphuong@spnttw.edu.vn.

Tóm tắt: *Day học hát dân ca giữ vai trò quan trọng trong giáo dục âm nhạc, góp phần bồi dưỡng năng lực thẩm mỹ, giáo dục giá trị văn hóa truyền thống và hình thành bản sắc văn hóa cho người học. Tuy nhiên, trong thực tiễn giảng dạy hiện nay, việc dạy học hát dân ca ở nhiều cơ sở giáo dục còn mang tính lý thuyết, thiếu gắn kết với hoạt động trải nghiệm, dẫn đến hiệu quả tiếp nhận và hứng thú học tập của học sinh chưa cao. Bài viết tập trung nghiên cứu việc dạy học hát dân ca thông qua các hoạt động thực hành và biểu diễn như một hướng tiếp cận phù hợp với đặc trưng của dân ca và yêu cầu đổi mới giáo dục hiện nay. Trên cơ sở phân tích đặc điểm của dân ca và vai trò của hoạt động thực hành, biểu diễn trong dạy học âm nhạc, tác giả mong muốn làm rõ ý nghĩa của việc tổ chức cho học sinh trực tiếp hát, luyện tập, trình diễn và trải nghiệm dân ca trong những bối cảnh phù hợp. Qua đó, nghiên cứu khẳng định rằng dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn không chỉ giúp nâng cao hiệu quả dạy học âm nhạc, mà còn góp phần bảo tồn và phát huy giá trị dân ca trong đời sống văn hóa đương đại.*

Từ khóa: *Dân ca, dạy học hát, hoạt động thực hành, hoạt động biểu diễn, giáo dục âm nhạc, giáo dục văn hóa.*
 Nhận bài: 15/01/2026; Biên tập: 16/01/2026; Phản biện: 19/01/2026; Duyệt đăng: 26/01/2026.

1. Đặt vấn đề

Dân ca là một bộ phận quan trọng của âm nhạc dân gian, gắn bó mật thiết với đời sống lao động, sinh hoạt và tâm tư, tình cảm của nhân dân. Không chỉ mang giá trị nghệ thuật, dân ca còn là phương tiện lưu giữ và truyền tải những tri thức dân gian, giá trị văn hóa và bản sắc dân tộc qua nhiều thế hệ. Trong giáo dục âm nhạc, dạy học hát dân ca giữ vai trò quan trọng trong việc bồi dưỡng năng lực thẩm mỹ, giáo dục tình yêu quê hương, đất nước và hình thành ý thức trân trọng các giá trị văn hóa truyền thống cho người học.

Tuy nhiên, trong hoạt động dạy học hiện nay thường thiên về truyền đạt kiến thức và luyện tập kỹ thuật đơn thuần, thiếu sự gắn kết với các hoạt động thực hành, trải nghiệm và biểu diễn. Điều này dẫn đến việc học sinh tiếp nhận dân ca một cách thụ động, chưa cảm nhận đầy đủ giá trị nghệ thuật và văn hóa của loại hình âm nhạc này, từ đó làm giảm hứng thú học tập và hiệu quả giáo dục. Trong khi đó, dân ca vốn tồn tại và phát triển chủ yếu thông qua thực hành và biểu diễn trong môi trường cộng đồng. Việc tổ chức cho học sinh trực tiếp tham gia vào các hoạt động thực hành và biểu diễn không chỉ phù hợp với đặc trưng của dân ca, mà còn đáp ứng yêu cầu đổi mới phương pháp dạy học theo hướng phát huy tính tích cực, chủ động và năng lực trải nghiệm của người học. Thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn, học sinh có cơ hội rèn luyện kỹ năng hát, cảm thụ âm nhạc, đồng thời hiểu sâu hơn về bối cảnh văn hóa, không gian diễn xướng và giá trị tinh thần của dân ca.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Phương pháp nghiên cứu

Bài viết được thực hiện trên cơ sở vận dụng

các phương pháp nghiên cứu liên ngành giữa văn hóa học và âm nhạc học nhằm tiếp cận vấn đề dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn.

Phương pháp nghiên cứu lý thuyết và tổng hợp tài liệu được sử dụng để hệ thống hóa các quan điểm khoa học, công trình nghiên cứu liên quan đến dân ca và giáo dục âm nhạc.

Phương pháp phân tích - diễn giải được vận dụng nhằm làm rõ đặc trưng của dân ca, vai trò của thực hành và biểu diễn trong quá trình dạy học hát.

Phương pháp phân tích thực tiễn được sử dụng để xem xét việc tổ chức dạy học hát dân ca trong nhà trường hiện nay, qua đó làm rõ tính phù hợp và khả năng vận dụng của hướng tiếp cận được đề xuất.

2.2. Một số khái niệm

2.2.1. Khái niệm dân ca

Dân ca là một bộ phận quan trọng của âm nhạc dân gian, phản ánh đời sống tinh thần và bản sắc văn hóa của cộng đồng qua nhiều thế hệ. Trong nghiên cứu văn hóa và âm nhạc học, dân ca không chỉ được tiếp cận như một hiện tượng nghệ thuật thuần túy, mà còn như một hình thức thực hành văn hóa gắn liền với môi trường xã hội, lịch sử và sinh hoạt cộng đồng. Chính vì vậy, khái niệm dân ca đã được nhiều nhà nghiên cứu tiếp cận từ các góc độ khác nhau, tạo nên sự đa dạng trong cách hiểu và diễn giải.

Từ góc độ âm nhạc học truyền thống, nhiều học giả cho rằng dân ca là những bài hát do nhân dân sáng tạo, không xác định tác giả cá nhân và được lưu truyền chủ yếu bằng hình thức truyền miệng. Theo quan điểm của Đặng Hoàng Loan: “Dân ca là những bài hát dân gian hình thành trong đời sống lao động và sinh hoạt của cộng đồng, tồn tại thông qua trí nhớ và thực hành của người dân” [3]. Cách tiếp cận này nhấn mạnh đến tính sáng tạo tập thể,

phương thức lưu truyền đặc thù và mối liên hệ trực tiếp giữa dân ca với đời sống thường nhật của nhân dân. Ở góc độ văn hóa học, dân ca được nhìn nhận như một bộ phận cấu thành của di sản văn hóa phi vật thể. Theo tác giả Tô Ngọc Thanh, dân ca không chỉ là sản phẩm âm nhạc mà còn là một thực hành văn hóa, gắn với không gian diễn xướng, phong tục, tập quán và chủ thể văn hóa cụ thể [5]. Quan điểm này mở rộng phạm vi nghiên cứu dân ca từ yếu tố lời ca, giai điệu sang việc xem xét bối cảnh xã hội và chức năng văn hóa của nó trong cộng đồng, qua đó làm nổi bật vai trò của dân ca trong việc duy trì bản sắc văn hóa và gắn kết xã hội.

Một số nghiên cứu gần đây lại nhấn mạnh tính động và khả năng biến đổi của dân ca trong quá trình tồn tại. Tác giả Nguyễn Chí Bền cho rằng dân ca không phải là một di sản “bất biến”, mà luôn được tái tạo thông qua quá trình thực hành và truyền dạy giữa các thế hệ, dẫn đến sự tồn tại của nhiều dị bản theo không gian và thời gian [2]. Cách tiếp cận này cho thấy dân ca vừa mang tính ổn định tương đối, vừa có khả năng thích ứng linh hoạt với những biến đổi của đời sống xã hội. Mặc dù có sự khác biệt trong cách tiếp cận, các quan niệm về dân ca đều thống nhất ở những đặc điểm cơ bản như: tính sáng tạo tập thể, phương thức lưu truyền truyền miệng, sự gắn bó chặt chẽ với đời sống cộng đồng và khả năng phản ánh bản sắc văn hóa vùng miền. Sự khác biệt chủ yếu nằm ở mức độ nhấn mạnh giữa yếu tố nghệ thuật âm nhạc và yếu tố thực hành văn hóa - xã hội.

Trên cơ sở kế thừa các quan điểm nêu trên, dân ca được hiểu là loại hình âm nhạc dân gian do nhân dân sáng tạo và lưu truyền chủ yếu bằng hình thức truyền miệng, gắn liền với đời sống sinh hoạt và môi trường văn hóa của cộng đồng, phản ánh những giá trị tinh thần và bản sắc văn hóa được hình thành và tích lũy qua nhiều thế hệ.

2.2.2. Khái niệm dạy học hát dân ca

Dạy học hát dân ca cho học sinh phổ thông là hoạt động giáo dục nhằm truyền đạt kiến thức, kỹ năng và tình cảm về âm nhạc dân tộc. Qua đó, học sinh không chỉ rèn luyện kỹ năng hát, cảm thụ âm nhạc mà còn hiểu sâu hơn về văn hóa truyền thống, lịch sử và con người Việt Nam.

Mục tiêu của dạy học hát dân ca bao gồm giáo dục âm nhạc, bảo tồn di sản văn hóa, phát triển nhân cách và khơi dậy lòng yêu quê hương, đất nước. Nội dung dạy học gồm giới thiệu khái quát về dân ca, dạy hát các bài dân ca tiêu biểu, tìm hiểu ý nghĩa văn hóa của bài hát và tổ chức thực hành âm nhạc. Các phương pháp áp dụng thường là trực quan, thực hành, trò chơi hoặc dự án, trong đó giáo viên đóng vai trò truyền đạt, làm mẫu, hướng dẫn và khích lệ học sinh. Việc dạy học hát dân ca có ý nghĩa quan trọng trong giáo dục toàn diện, giúp học sinh phát triển trí tuệ, tình cảm, thể chất và ý thức gìn giữ bản sắc văn hóa dân tộc.

2.3. Các đặc trưng cơ bản của dân ca trong hệ thống âm nhạc dân gian

Đặc trưng của dân ca không chỉ dừng lại ở sáu vấn đề được nêu trong bài viết này, nhưng việc nhận diện các đặc trưng cơ bản này có ý nghĩa quan trọng trong việc định hướng các hoạt động bảo tồn và phát huy giá trị dân ca trong đời sống văn hóa đương đại.

Thứ nhất, tính sáng tạo tập thể và vô danh tác giả, dân ca là sản phẩm sáng tạo của cộng đồng, không gắn với tác giả cá nhân cụ thể. Quá trình hình thành và hoàn thiện dân ca diễn ra lâu dài, thông qua sự tham gia và điều chỉnh của nhiều thế hệ, phản ánh tư duy nghệ thuật mang tính tập thể của nhân dân [6].

Thứ hai, phương thức tồn tại và lưu truyền bằng truyền miệng, dân ca chủ yếu được lưu truyền thông qua trí nhớ và thực hành cộng đồng, không phụ thuộc vào văn bản ký âm cố định. Phương thức truyền miệng tạo điều kiện cho dân ca thích nghi với từng môi trường diễn xướng và dẫn đến sự tồn tại của nhiều dị bản [5].

Thứ ba, sự gắn bó mật thiết với đời sống sinh hoạt và lao động, dân ca hình thành và tồn tại trong các hoạt động thường nhật như lao động sản xuất, sinh hoạt gia đình, lễ hội và giao tiếp xã hội. Nội dung và hình thức của dân ca phản ánh trực tiếp môi trường sống, tâm lý và quan hệ xã hội của cộng đồng [2].

Thứ tư, tính dị bản và khả năng biến đổi linh hoạt, do được lưu truyền bằng truyền miệng và gắn với thực hành cộng đồng, dân ca không tồn tại dưới dạng một phiên bản cố định. Cùng một làn điệu có thể có nhiều dị bản khác nhau về lời ca và giai điệu, thể hiện tính động và sức sống bền bỉ của dân ca [4].

Thứ năm, đặc trưng nghệ thuật giản dị, dễ nhớ, dễ hát, giai điệu dân ca thường mộc mạc, cấu trúc đơn giản, phù hợp với giọng hát tự nhiên của con người; lời ca sử dụng ngôn ngữ đời thường, giàu hình ảnh và cảm xúc. Chính đặc điểm này giúp dân ca dễ dàng lan tỏa và được cộng đồng tiếp nhận rộng rãi [3].

Thứ sáu, tính vùng miền và bản sắc văn hóa rõ nét, mỗi làn điệu dân ca mang dấu ấn của điều kiện tự nhiên, lịch sử và văn hóa vùng miền nơi nó ra đời. Thông qua dân ca, có thể nhận diện đặc điểm thẩm mỹ, ngôn ngữ và tâm lý cộng đồng, qua đó khẳng định vai trò của dân ca trong việc thể hiện và bảo tồn bản sắc văn hóa dân tộc [6].

2.3. Dạy học hát dân ca trong giáo dục âm nhạc

Trong hệ thống giáo dục âm nhạc, dân ca giữ vị trí đặc biệt bởi đây là loại hình âm nhạc gắn bó mật thiết với đời sống sinh hoạt, lao động và tâm lý cộng đồng của nhân dân. Khác với nhiều thể loại âm nhạc bác học hay đương đại, dân ca hình thành và tồn tại chủ yếu thông qua thực hành cộng đồng, phản ánh trực tiếp môi trường văn hóa - xã hội nơi nó ra đời. Vì vậy, dạy học hát dân ca không

chỉ nhằm trang bị cho người học kỹ năng ca hát, mà còn hướng tới việc giáo dục thẩm mỹ, bồi dưỡng tình cảm và ý thức về bản sắc văn hóa dân tộc.

Trong giáo dục âm nhạc, dạy học hát dân ca góp phần giúp người học tiếp cận những giá trị âm nhạc truyền thống, từ cấu trúc giai điệu, tiết tấu, ngôn ngữ âm nhạc đến phong cách biểu hiện đặc trưng của từng vùng miền. Thông qua đó, người học không chỉ học cách hát đúng làn điệu, mà còn từng bước hình thành khả năng cảm thụ âm nhạc dân gian và hiểu biết về bối cảnh văn hóa gắn với mỗi bài dân ca. Đây là yếu tố quan trọng để nuôi dưỡng năng lực thẩm mỹ và tình yêu đối với di sản văn hóa dân tộc.

Tuy nhiên, trong thực tiễn giáo dục hiện nay, dạy học hát dân ca ở nhiều cơ sở giáo dục vẫn chưa phát huy hết tiềm năng vốn có. Việc tiếp cận dân ca đôi khi còn mang tính hình thức, thiên về truyền đạt giai điệu và lời ca, tách rời khỏi không gian thực hành và bối cảnh văn hóa. Điều này khiến dân ca trở nên xa lạ, thiếu sức hấp dẫn đối với người học, đặc biệt là trong bối cảnh các loại hình âm nhạc đương đại ngày càng chiếm ưu thế.

Trước yêu cầu đổi mới giáo dục âm nhạc theo hướng phát huy tính tích cực, chủ động và trải nghiệm của người học, dạy học hát dân ca cần được nhìn nhận như một quá trình giáo dục văn hóa toàn diện. Việc tổ chức dạy học phù hợp với đặc trưng tồn tại của dân ca sẽ góp phần nâng cao hiệu quả giáo dục âm nhạc, đồng thời tạo nền tảng quan trọng cho công tác bảo tồn và phát huy giá trị dân ca trong đời sống văn hóa đương đại.

2.4. Vai trò của hoạt động thực hành và biểu diễn trong dạy học hát dân ca

Dân ca là loại hình âm nhạc dân gian tồn tại chủ yếu thông qua thực hành và biểu diễn trong cộng đồng. Khác với các tác phẩm âm nhạc được cố định bằng văn bản ký âm, dân ca được lưu truyền bằng trí nhớ, kinh nghiệm và sự tham gia trực tiếp của các thế hệ chủ thể văn hóa. Theo tác giả Tô Ngọc Thanh, dân ca không chỉ là sản phẩm âm nhạc mà còn là một thực hành văn hóa, chỉ thực sự tồn tại khi được hát lên trong những không gian và hoàn cảnh xã hội cụ thể [5]. Vì vậy, trong dạy học hát dân ca, hoạt động thực hành và biểu diễn giữ vai trò then chốt, phù hợp với đặc trưng tồn tại của loại hình âm nhạc này.

Trước hết, hoạt động thực hành và biểu diễn giúp người học tiếp cận dân ca một cách toàn diện và sinh động. Thông qua việc trực tiếp hát và trình diễn, người học không chỉ ghi nhớ giai điệu và lời ca, mà còn cảm nhận được sắc thái, nhịp điệu và phong cách biểu hiện đặc trưng của từng làn điệu. Tác giả Đặng Hoàng Loan cho rằng, những yếu tố như lối hát, cách nhấn nhá, xử lý giai điệu của dân ca chỉ có thể lĩnh hội đầy đủ thông qua quá trình thực hành, chứ không thể truyền đạt trọn vẹn bằng lý thuyết

[3]. Điều này cho thấy vai trò không thể thay thế của hoạt động thực hành trong dạy học hát dân ca.

Bên cạnh đó, hoạt động thực hành và biểu diễn tạo điều kiện để dân ca được đặt trong mối quan hệ với bối cảnh văn hóa xã hội. Khi tham gia biểu diễn dân ca, người học có cơ hội tìm hiểu môi trường sinh hoạt, không gian diễn xướng và chức năng xã hội của các làn điệu. Theo tác giả Nguyễn Chí Bền, việc tách dân ca ra khỏi bối cảnh văn hóa sẽ làm suy giảm ý nghĩa và giá trị của di sản [2]. Do đó, tổ chức dạy học gắn với thực hành và biểu diễn giúp người học nhận thức dân ca như một chỉnh thể văn hóa, chứ không chỉ là một bài hát đơn lẻ.

Hoạt động thực hành và biểu diễn còn góp phần tăng cường tính cộng đồng trong dạy học hát dân ca. Nhiều hình thức dân ca vốn mang tính đối đáp, giao duyên hoặc hát tập thể. Việc cùng nhau thực hành và biểu diễn tạo ra sự tương tác, chia sẻ và gắn kết giữa người học, phù hợp với bản chất cộng đồng của dân ca. Điều này không chỉ nâng cao hiệu quả giáo dục âm nhạc mà còn góp phần giáo dục các giá trị văn hóa và xã hội truyền thống. Tóm lại, hoạt động thực hành và biểu diễn giữ vai trò trung tâm trong dạy học hát dân ca. Đây là con đường hiệu quả giúp người học tiếp cận sâu sắc giá trị nghệ thuật và văn hóa của dân ca, đồng thời góp phần duy trì sức sống của loại hình âm nhạc truyền thống trong đời sống đương đại.

3.5. Định hướng dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn

Dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn cần được đặt trong định hướng tiếp cận dân ca như một thực hành văn hóa sống, gắn với cộng đồng và đời sống xã hội đương đại. Khác với cách tiếp cận dân ca như những bài hát mang tính minh họa trong chương trình học, hướng tiếp cận này coi trọng việc tái hiện môi trường tồn tại tự nhiên của dân ca, qua đó giúp người học tiếp cận loại hình âm nhạc truyền thống một cách toàn diện và có chiều sâu.

Trước hết, việc tổ chức dạy học hát dân ca cần bảo đảm sự gắn kết giữa nội dung âm nhạc và bối cảnh văn hóa. Các làn điệu dân ca được lựa chọn đưa vào giảng dạy cần phù hợp với đối tượng người học, đồng thời phản ánh rõ nét đặc trưng văn hóa vùng miền. Quá trình thực hành và biểu diễn cần chú trọng làm rõ không gian diễn xướng, hoàn cảnh ra đời và chức năng xã hội của từng làn điệu, nhằm giúp người học hiểu dân ca không chỉ ở hình thức âm nhạc mà còn ở chiều sâu văn hóa. Cách tiếp cận này phù hợp với quan điểm của tác giả Tô Ngọc Thanh khi cho rằng việc bảo tồn và truyền dạy dân ca chỉ có ý nghĩa khi đặt trong mối quan hệ hữu cơ với môi trường văn hóa của nó [5].

Thứ hai, dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn cần hướng tới việc phát huy tính chủ động và trải nghiệm của người học. Thay

vì tiếp nhận dân ca một cách thụ động, người học được khuyến khích tham gia trực tiếp vào quá trình hát, luyện tập và trình diễn. Quá trình này không chỉ giúp nâng cao kỹ năng âm nhạc, mà còn tạo điều kiện để người học cảm nhận dân ca bằng cảm xúc, từ đó hình thành mối liên hệ gắn bó với các giá trị văn hóa truyền thống. Tác giả Đặng Hoàn Loan đưa ra quan điểm, chính sự tham gia chủ động của người học là yếu tố quyết định giúp dân ca tiếp tục tồn tại và được tái tạo trong bối cảnh mới [3].

Thứ ba, hoạt động thực hành và biểu diễn trong dạy học hát dân ca cần được tổ chức linh hoạt, phù hợp với điều kiện và không gian giáo dục hiện nay. Việc tổ chức các hình thức biểu diễn, giao lưu hoặc trình diễn dân ca trong và ngoài nhà trường không chỉ góp phần mở rộng không gian tồn tại của dân ca, mà còn tạo cơ hội để dân ca tiếp cận công chúng rộng rãi hơn. Tuy nhiên, quá trình này cần được định hướng phù hợp nhằm tránh xu hướng trình diễn hóa hoặc giản lược giá trị văn hóa của dân ca. Tác giả Nguyễn Chí Bền cho rằng, phát huy di sản văn hóa phi vật thể cần bảo đảm sự hài hòa giữa bảo tồn giá trị truyền thống và thích ứng với đời sống đương đại, tránh làm biến dạng bản chất của di sản [2].

Cuối cùng, dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn cần được đặt trong chiến lược lâu dài của giáo dục âm nhạc và bảo tồn di sản văn hóa. Việc kết hợp giữa nhà trường, cộng đồng và các chủ thể văn hóa trong quá trình dạy học sẽ tạo điều kiện để dân ca được truyền dạy một cách liên tục và bền vững. Thông qua đó, dạy học hát dân ca không chỉ góp phần nâng cao chất lượng giáo dục âm nhạc, mà còn đóng vai trò thiết thực trong việc bảo tồn và phát huy giá trị dân ca trong đời sống văn hóa hiện nay.

3. Kết luận

Dân ca là một bộ phận quan trọng của âm nhạc dân gian và di sản văn hóa phi vật thể, phản ánh sâu sắc đời sống tinh thần, bản sắc văn hóa và mối quan hệ cộng đồng của nhân dân. Trong giáo dục âm nhạc, dạy học hát dân ca không chỉ nhằm rèn luyện kỹ năng ca hát, mà còn góp phần giáo dục thẩm mỹ, bồi dưỡng tình cảm và ý thức trân trọng các giá trị văn hóa truyền thống cho người học.

Thông qua phân tích vai trò của hoạt động thực hành và biểu diễn, bài viết khẳng định đây là hướng tiếp cận phù hợp với đặc trưng tồn tại của dân ca và yêu cầu đổi mới giáo dục hiện nay. Việc tổ chức cho người học trực tiếp tham gia hát, luyện tập và biểu diễn giúp dân ca được tiếp nhận như một thực hành văn hóa sống, tạo điều kiện để người học cảm nhận sâu sắc giá trị nghệ thuật và văn hóa của loại hình âm nhạc này, đồng thời nâng cao hiệu quả dạy học âm nhạc trong nhà trường.

Tuy nhiên, để dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn đạt hiệu quả, cần có

định hướng tổ chức phù hợp, bảo đảm sự hài hòa giữa gìn giữ giá trị truyền thống và thích ứng với đời sống đương đại. Sự kết hợp giữa nhà trường, cộng đồng và các chủ thể văn hóa sẽ góp phần tạo nền tảng vững chắc cho việc truyền dạy dân ca một cách liên tục và bền vững. Từ đó có thể khẳng định, dạy học hát dân ca thông qua hoạt động thực hành và biểu diễn không chỉ góp phần nâng cao chất lượng giáo dục âm nhạc, mà còn đóng vai trò thiết thực trong công cuộc bảo tồn và phát huy giá trị dân ca trong đời sống văn hóa hiện nay ■

Tài liệu tham khảo

- [1]. Dương Viết Á, Đức Thịnh (2000). *Tổ chức và dàn dựng chương trình biểu diễn ở cơ sở*. Hà Nội: Nxb. Giáo dục.
- [2]. Nguyễn Chí Bền (2012). *Di sản văn hóa phi vật thể ở Việt Nam*. Nxb. Văn hóa Dân tộc.
- [3]. Đặng Hoàn Loan (2008). *Dân ca và đời sống văn hóa*. Nxb. Âm nhạc.
- [4]. Nguyễn Thị Tố Mai (2019). *Phương pháp dạy học âm nhạc theo phát triển năng lực*. Hà Nội: Nxb. Âm nhạc, Giáo trình lưu hành nội bộ Trường ĐHSP Nghệ thuật TW.
- [5]. Tô Ngọc Thanh (2003). *Âm nhạc dân gian Việt Nam*. Nxb. Khoa học Xã hội.
- [6]. Trần Quốc Vượng (chủ biên) (2000). *Cơ sở văn hóa Việt Nam*. Hà Nội: Nxb. Giáo dục.

Teaching folk songs through practice and performance activities

Ta Thi Lan Phuong

National University of Art Education

Email: talanphuong@spnttw.edu.vn.

Abstract: *Teaching folk songs plays an important role in music education, contributing to the development of aesthetic competence, the transmission of traditional cultural values, and the formation of learners' cultural identity. However, in current educational practice, the teaching of folk songs in many institutions remains largely theoretical and lacks connection with experiential activities, resulting in limited learning effectiveness and student engagement. This paper focuses on teaching folk songs through practice and performance activities as an approach that aligns with the characteristics of folk music and the contemporary requirements of educational reform. Based on an analysis of the features of folk songs and the role of practice and performance in music instruction, the author aims to clarify the significance of organizing activities in which students directly sing, rehearse, perform, and experience folk songs in appropriate contexts. The study affirms that teaching folk songs through practice and performance not only enhances the effectiveness of music education but also contributes to the preservation and promotion of folk song values in contemporary cultural life.*

Keywords: *Folk songs, singing instruction, practice activities, performance activities, music education, cultural education.*